

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 marca 2016 roku (data prezentaty) H. G. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od powoda, na rzecz małoletniej pozwanej W. G. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 08 marca 2014 roku, w sprawie o sygn. akt VI C 805/13, z kwoty po 1 000 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie, poczynając od dni 01 kwietnia 2016 roku /k. 3 – 8/.

Małoletnia W. G., reprezentowana przez matkę J. G., wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego /k. 64 – 75/. W dniu 22 czerwca 2016 roku wystąpiła z pozwem, zmodyfikowanym pismem procesowym z dnia 17 marca 2017 roku (data prezentaty), o podwyższenie alimentów od H. G. do kwoty 1 500 zł miesięcznie poczynając od dnia wytoczenia powództwa /k. 196 – 199, 307/.

H. G. wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego /k. 226 – 231/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obowiązek alimentacyjny H. G., na rzecz małoletniej W. G. urodzonej (...), ustalony został wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 marca 2014 roku, w sprawie o sygn. akt VI C 805/13, na kwotę 1 000 zł miesięcznie.

H. G. pracował w autokomisie, zarabiał około 2 000 zł netto miesięcznie. Ponościł koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 700 zł miesięcznie.

Małoletnia W. mieszkała z matką. Uzasadnione potrzeby córki matka określiła na kwotę 2 284 zł, w tym zajęcia dodatkowe 480 zł, 1/2 kosztów utrzymania mieszkania 350 zł, wyżywienie 500 zł, środki czystości i higieny 100 zł, leki 50 zł.

Matka małoletniej, J. G., zatrudniona była w Komendzie Głównej Policji, na stanowisku pracownik cywilny, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2 862 zł netto /k. 19 – 20, 25 akt Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VI C 805/13/.

Aktualnie sytuacja stron jest następująca:

H. G. ma 46 lat. Z zawodu jest elektromechanikiem /k. 298/. Małoletnia W. jest jedynym dzieckiem powoda głównego. H. G. posiada prawo jazdy kategorii A, B, C, D. Nie ukończył kursów doszkalających.

W przeszłości pracował jako mechanik samochodowy. Jest uzdolniony technicznie, ma zdolności manualne. Od dnia 01 stycznia 2016 roku pozostaje bez pracy. Do dnia 31 grudnia, przez 16 lat, pracował jako sprzedawca w firmie (...). Od dnia 04 stycznia 2016 roku uznany został za osobę bezrobotną z prawem do zasiłku, do którego prawo utracił z dniem 02 lipca 2016 roku. Powód główny bezskutecznie poszukuje pracy jako handlowiec w salonie samochodowym lub komisie. Ubiegał się bezskutecznie o stanowisko kuriera ale nie posiada samochodu dostawczego. Zabiega o pracę w salonie samochodowym marki N., z którym współpracował w ramach zatrudnienia u M. K.. Odwiedza towarzysko, średnio 2 razy tygodniu, zatrudnionego tam kolegę, rozmawia z właścicielem salonu, pomaga nieodpłatnie koledze w wycenie samochodów. Powód główny posiada duże doświadczenie zawodowe w wycenie samochodów. Chciałby zarabiać minimum 3 000 zł netto, ale podjąłby pracę za 2 000 zł netto miesięcznie. Nie poszukiwał pracy poza W., jak twierdzi z uwagi na problemy z dojazdem. Od listopada 2016 roku leczy się farmakologicznie i psychologicznie z powodu reakcji depresyjnej związanej z sytuacją rodzinną. W trakcie trwania małżeństwa oraz obecnie leczy się także na nadciśnienie tętnicze oraz refluks pokarmowy. Uprawia sport, także na siłowni /k. 218 – 220, 240 – 242, 275 – 276, 292, 294 – 295, 300, 324/. Utrzymuje się z prac dorywczych, zleczanych przez kolegów, w ramach których myje samochody, zmienia opony, klocki hamulcowe, kosi trawę w ogrodzie. Osiąga średni miesięczny dochód w kwocie 500

– 600 zł; maksymalnie 1 000 zł. Korzysta z finansowej pomocy znajomych i rodziny /k. 219, 238 – 239, 273, 275, 299, 301 – 303/.

H. G. korzysta z pomocy (...). W styczniu 2016 roku otrzymał świadczenie na okres od 01 stycznia do 29 lutego 2016 roku w kwocie 418 zł miesięcznie. W lutym 2016 roku uzyskał zasiłek celowy – dofinansowanie czynszu w kwocie 600 zł za styczeń oraz 279 zł na zakup żywności za styczeń. W lutym 2016 roku otrzymał świadczenie pieniężne na zakup żywności w kwocie 261 zł. Korzysta

z pomocy żywieniowej i rzeczowej w Stowarzyszeniu (...)

i został zaliczony do grupy najniżej uposażonych odbiorców. Każdego miesiąca dostaje paczkę żywnościową. Społecznie pomaga w rozładowywaniu paczek

w Stowarzyszeniu (...). Powód główny wywiązuje się ze swojego dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego. Z uwagi na formę zapłaty – przekaz pocztowy – ponowi dodatkowe koszty. Przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W. toczy się postępowanie w sprawie o sygn. II Ns 132/15, o podział majątku wspólnego rodziców małoletniej. Rodzice małoletniej są współwłaścicielami dwóch mieszkań; mieszkanie przy ul. (...), o powierzchni 64 m² (o wyższym standardzie) wraz z miejscem postojowym zajmuje małoletnia z matką, a mieszkanie przy ul. (...) o powierzchni 64,90 m² zajmuje powód główny. Matka małoletniej nie wyraziła zgody na wynajęcie, przez byłego męża, mieszkania przy ul. (...) z uwagi na obawę wprowadzenia się powoda głównego do byłej żony i córki. Powód nie zwracał się do byłej żony o zgodę na wynajęcie pokoju lub dwóch pokoi w zajmowanym przez siebie mieszkaniu, na co matka małoletniej wyraziłaby zgodę. Rodzice małoletniej posiadają także niezabudowaną nieruchomość położoną w K., prawo do działki nr (...) o powierzchni 300 m² położonej w Pracowniczym O. Działkowym (...) w S., samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2003 oraz samochód marki M. (...), rok produkcji 2004. J. G. utrzymuje, że majątkiem wspólnym rodziców małoletniej są także oszczędności w kwocie nie mniejszej niż 833 176,15 zł, pobrane przez powoda głównego z rachunku bankowego rodziców małoletniej. Powód główny zaprzecza aby posiadał oszczędności. Samochód C. (...), od września/października 2016 roku, powód przechowywał w miejscu zamieszkania H. W., aby unikac parkowania samochodu pod blokiem oraz uszkodzenia samochodu. Aktualnie samochód ponownie jest zaparkowany pod blokiem powoda głównego. Od dnia 08 listopada 2016 roku powód główny zostaje pod opieką psychologa w związku z zaburzeniami adaptacyjnymi i depresyjnymi. Powód mieszka sam. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania to 635,68 zł tytułem czynszu, 85 zł miesięcznie tytułem opłaty za energię. Powód leczy się na nadciśnienie tętnicze, refluks przełyku oraz hiperlipidemię. Na leki wydaje około 80 zł miesięcznie, na środki czystości około 50 zł, na telefon 45 zł. W 2012 roku osiągnął dochód w kwocie 16 665 zł brutto, a w 2015 roku w kwocie 16 785,84 zł brutto /k. 11 – 38, 78 – 105, 240, 296, 298 – 303, 323, 326/. /k. 274 – 175, 315/. Zadłużenie lokalu zajmowanego przez powoda głównego, na dzień 16 grudnia 2016 roku, wynosiło 9 329,13 zł, a w zakresie kwoty 6 677,13 zł zostało skierowane na drogę postępowania sądowego. Aktualna wysokość zadłużenia lokalu, według matki małoletniej, wynosi około 12 000 zł /k. 283 – 284, 299, 323/.

W 2015 roku H. G. uzyskał dochód w kwocie 16 785,84 zł /k. 37 – 38/, a w 2016 roku w kwocie 4 429,40 zł /k. 312 – 314/. Jest współwłaścicielem, z L. P., samochodu marki F. (...). Deklaruje, iż jego udział we współwłasności samochodu wynosi 1 %, a darowizna została poczyniona na potrzeby zniżki ubezpieczeniowej /k. 316, 320, 322/.

Małoletnia W. ma 14 lat. Jest uczennicą I klasy gimnazjum. Od września 2015 roku trenuje lekkoatletykę, z miesięczną odpłatnością 20 – 30 zł. Wymaga zakupu obuwia i ubrania sportowego. Od 3 roku życia uczęszcza na odpłatne zajęcia dodatkowe z języka angielskiego (70 zł za godzinę). Wyjeżdża na obozy sportowe; w 2016 roku za kwotę 1 000 zł. Posiada rozpoznaną skoliozę kręgosłupa. Uzasadnione potrzeby małoletniej matka określiła na kwotę około 3 000 zł miesięcznie w tym: zajęcia dodatkowe 480 zł, telefon komórkowy 45 zł, szkoła 100 zł, podręczniki i przybory szkolne 60 zł, wizyty lekarskie i stomatologiczne 100 zł, leki 50 zł, ubrania 200 zł, 1/2 kosztów utrzymania mieszkania 350 zł, samochód 200 zł, wyżywienie 500 zł, okazjonalne prezenty 100 zł, wyjazdy wakacyjne 200 zł, kieszonkowe 100 zł, środki czystości, higieny, kosmetyki 100 zł, zajęcia w klubie sportowym 100 zł /k. 73, 158 – 160, 169 – 178, 201 – 203, 241 – 243, 323, 262/. W ferie i wakacje małoletnia podróżuje z matką; w wakacje 2015 roku małoletnia spędziła z matką 2 tygodnie w Bułgarii, a w akacje 2016 roku odpoczywała z matką nad polskim morzem /k. 243, 317, 324 – 325/.

Od września 2015 roku małoletnia nie chce utrzymywać kontaktów z ojcem, nie odpowiada na telefony i sms – y od ojca. Decyzję w sprawach kontaktów matka małoletniej pozostawia do decyzji córki. We wrześniu 2015 roku powód główny wprowadził się z partnerką L. P. do mieszkania zajmowanego przez matkę i córkę; interweniowała policja. Małoletnia wyprowadziła się z matką na 3 tygodnie do swojej matki chrzestnej i wróciła do mieszkania dopiero po uzyskaniu przez matkę zabezpieczenia w toku postępowania o podział majątku wspólnego. Odpowiedzialnością za brak kontaktów z córką powód główny obarcza matkę małoletniej /k. 241, 299, 323/. Powód główny zaprzecza jakoby L. P. była jego partnerką życiową. J. G. utrzymuje, iż powód główny pozostaje w związku z L. P., z którą wyjeżdża, bywa w luksusowych restauracjach /k. 324/.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej, J. G., ma 45 lat. Nadal pracuje jako pracownik cywilny w Komendzie Głównej Policji, z wynagrodzeniem 3 028 zł netto miesięcznie. Nie posiada prawa do premii ani nagród. W 2012 roku osiągnęła dochód w kwocie 54 134,89 zł brutto, w 2014 roku w kwocie 58 225,18 zł brutto, a w 2015 w kwocie 56 009,72 zł brutto. Jest alergikiem, lecz się na dolegliwości związane z kręgosłupem; przyjmuje leki za kwotę średnio 100 zł miesięcznie. Mieszka z córką. Nie posiada zobowiązań finansowych. Nie posiada oszczędności. Małoletnia W. jest jedynym dzieckiem przedstawicielki ustawowe. Korzysta z finansowej pomocy rodziców, Kwestionuje stan zdrowia powoda poza nadciśnieniem tętniczym oraz refluksem przełyku. /k. 35 – 36, 179 – 187, 241 – 242, 323 – 326/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności na podstawie zeznań powoda

/k. 298 – 304/ oraz przedstawicielki ustawowej /k. 322 – 326/, zeznań świadków: P. G. /k. 218 – 221/, L. B. /k. 238 – 240/, B. K. /k. 241 – 243/, H. W. /k. 273 – 275/, A. K. /k. 275 – 277/, zeznań podatkowych stron /k. 35 – 38, 179 – 186, 312 – 324/, faktur, dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie, sygnatura VI C 805/13.

Zeznania świadka P. G., L. B., H. W.

i L. B. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie możliwości zarobkowych

i majątkowych powoda głównego, zgodne z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. W pozostałym zakresie Sąd uznał je za mało wnoszące do sprawy. Świadkowie nie mają wiedzy na temat uzasadnionych potrzeb dziecka oraz możliwości zarobkowych matki małoletniej.

Zeznania świadka B. K. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych stron oraz uzasadnionych potrzeb dziecka

i zgodne z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. W zakresie aktualnego stanu zdrowia powoda głównego Sąd uznaje je za mało wnoszące do sprawy z uwagi na brak kontaktów z powodem głównym i brak aktualnej wiedzy w tej kwestii.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, zaś Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 kro, możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

W ocenie Sądu od dnia poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego nie nastąpiła zmiana, w rozumieniu art. 138 kro, uzasadniająca zmianę obowiązku alimentacyjnego powoda głównego (obniżenie/podwyższenie) na rzecz małoletniej.

Uzasadnione potrzeby małoletniej W. Sąd ocenia na poziomie kwoty około 2 000 zł miesięcznie, w tym: 1/2 kosztów utrzymania mieszkania 350 zł, wyżywienie 500 zł, ubrania, obuwie 200 zł, telefon komórkowy 45 zł, podręczniki i przybory szkolne 60 zł, środki czystości, higieny, kosmetyki 100 zł, zajęcia w klubie sportowym i wydatki związane z uprawą lekkoatletyki 100 zł, wizyty lekarskie i stomatologiczne 100 zł, wakacje, ferie 200 zł, zajęcia dodatkowe. Wyższych, ponad w/w, kosztów utrzymania dziecka matka nie wykazała. Kieszonkowe czy okazjonalne prezenty nie jest usprawiedliwioną potrzebą dziecka w rozumieniu art. 135 kro. Koszty utrzymania samochodu powinny obciążać matkę dziecka, jako jego właścicielkę i użytkownika. A zatem, w ocenie Sądu realne uzasadnione potrzeby małoletniej kosztują się na poziomie zbliżonym do poziomu z daty wyroku rozwodowego.

W ocenie Sądu istotnej zmianie, od dnia wyroku rozwodowego, nie uległy możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców małoletniej. Matka dziecka wykonuje tę samą pracę, co w dacie wyroku rozwodowego i osiąga zbliżone zarobki. Ojciec dziecka aktualnie pozostaje bez stałego zatrudnienia jednakże w ocenie Sądu nie jest pozbawiony możliwości zarobkowych. Sąd nie neguje, iż powód główny posiada trudności w zatrudnieniu w branży samochodowej, jako sprzedawca samochodów. Sąd nie neguje także stanu zdrowia powoda głównego. Dolegliwości zdrowotne – poza dolegliwościami psychicznymi – powód główny posiadał już w dacie rozvodu i nie stanowiły one przeszkody do wykonywania pracy. W ocenie Sądu przeszkody nie stanowi także stan zdrowia psychicznego. Sąd nie dysponuje orzeczeniem lekarskim, które potwierdzałoby ograniczone możliwości zawodowe powoda głównego z tego tytułu. Powód główny poszukuje zatrudnienia w branży samochodowej lub jako kurier. W ocenie Sądu możliwości zarobkowe powoda głównego nie ograniczają się jedynie do branży samochodowej. Powód jest młodym, dyspozycyjnym mężczyzną. Posiada umiejętności techniczne, manualne. Powinien zatem rozszerzyć zakres swoich poszukiwań, także o pracę fizyczną w sytuacji, gdy posiada na swoim utrzymaniu małoletnie dziecko. N. jest także ograniczanie poszukiwać do terenu W.; powód główny mógłby dojeżdżać do pracy szybką koleją mską, pociągami lub autobusem. Powszechnie wiadomym jest, iż dojazd z jednej dzielnicy W. do drugiej (odległej) dzielnicy W. może zająć znacznie więcej czasu, niż dojazd z W. do (...) miejscowości. Powód główny powinien także rozważyć możliwości wynajęcia pokoju lub dwóch pokoi w zajmowanym przez siebie mieszkaniu i w ten sposób zyskać dodatkowe środki finansowe. Matka dziecka nie wyraża zgody na wynajęcie całego mieszkania, ale nie odmawia zgody na wyjęcie pokoju lub dwóch pod warunkiem, że powód główny również będzie mieszkał w tym mieszkaniu. Od września 2015 roku ojciec nie uczestniczy w życiu córki, nie utrzymuje kontaktów z córką. Zatem cały ciężar opieki i wychowania spoczywa na matce dziecka. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż powód główny powinien ponosić połowę kosztów utrzymania dziecka. Z uwagi na realne, uzasadnione potrzeby dziecka oraz możliwości zarobkowe i majątkowe jego rodziców, powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W tym miejscu ponieść należy, iż matka małoletniej nie wykazała aby powód główny pozostawał w posiadaniu środków przekraczających kwotę 800 000 zł lub innych oszczędności. Powyższa kwestia będzie przedmiotem postępowania dowodowego w postępowaniu o podział majątku wspólnego rodziców małoletniej.

Reasumując, na mocy art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 i 2 kro oraz art. 138 kro, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 13 i 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398).